

Samotář

Wabi Ryvola

Kamennou tvář míval
když u ohňů zpíval
sondy a balady svý
jak to tak bývá

Měl vrásčitou kytaru
hrál na ni postaru
jak to má u ohňů být
když vítr zpívá
Měl úsměv Mona Lisy
ten chlápek samotář
byl v horách všude známý
měl jméno Tvrdá tvář
Kdo ví co se skrývá
za přímkou jeho rtů
kdo ví proč v očích mívá
jen prázdnou samotu
Pak dlouho nepřišel
nikdo z nás neslyšel
že by snad zabloudit moh
ten co nám zpívá

Našli ho na stráni
na něčí udání
že prej tam otevřel lom
a zlato dobývá